Lietas Nr. 15830107805
Lietas arhīva Nr. SKK-0662-15

LĒMUMS

Rīgā 2015.gada 1.decembrī

Latvijas Republikas Augstākās tiesas tiesnese I.Radzeviča izskatīja rakstveida procesā apsūdzētā /A.B./ sūdzību par Rīgas apgabaltiesas 2015.gada 3.septembra lēmumu un

k o n s t a t ē j a

Ar Rīgas apgabaltiesas 2010.gada 15.decembra spriedumu
/A.B./, /personas kods/,
atzīts par vainīgu Krimināllikuma 177.panta otrajā daļā paredzētajā noziedzīgajā nodarījumā un sodīts ar naudas sodu 30 minimālo mēnešalgu jeb 5400 latu (7683,51 *euro*) apmērā.

Lietā vēl atzīti par vainīgiem un sodīti pēc Krimināllikuma 177.panta otrās daļas /K.K./, /personas kods/, /J.K./, /personas kods/, /E.K./, /personas kods/, /V.K./, /personas kods/, /J.P./, /personas kods/, /J.V./, /personas kods/, /A.K./, /personas kods/, un /A.D./, /personas kods/, pēc Krimināllikuma 177.panta trešās daļas /E.C./, /personas kods/, /A.D./, /personas kods/, /T.K./, /personas kods/, un /V.I./, /personas kods/.

Ar Rīgas apgabaltiesas 2010.gada 15.decembra spriedumu /A.B./ atzīts par vainīgu un sodīts pēc Krimināllikuma 177.panta otrās daļas par krāpšanu personu grupā pēc iepriekšējas vienošanās.

Par Rīgas apgabaltiesas 2010.gada 15.decembra spriedumu apsūdzētais /A.B./ un viņa aizstāve /V.D./ iesnieguši apelācijas sūdzības, kurās lūdz atcelt pirmās instances tiesas spriedumu daļā par /A.B./ atzīšanu par vainīgu un sodīšanu pēc Krimināllikuma 177.panta otrās daļas un viņu attaisnot.

Iztiesājot lietu apelācijas kārtībā, Rīgas apgabaltiesa ar 2015.gada 3.septembra lēmumu, pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 560.panta trešo daļu, /A.B./ un viņa aizstāves apelācijas sūdzības atstājusi bez izskatīšanas, norādot, ka apsūdzētais /A.B./ nav ieradies uz tiesas sēdi bez attaisnojošiem iemesliem.

Par Rīgas apgabaltiesas 2015.gada 3.septembra lēmumu apsūdzētais /A.B./ iesniedzis sūdzību, kurā lūdz Rīgas apgabaltiesas 2015.gada 3.septembra lēmumu atcelt.

Pamatojot šādu lūgumu, apsūdzētais norādījis, ka 2015.gada 3.septembrī Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā tika izskatīta lieta starp z/s /Nosaukums A/, kas pieder viņa ģimenei, un Valsts ieņēmumu dienestu par audita lēmuma, ar kuru Valsts ieņēmumu dienests bija apķīlājis viņa ģimenei piederošo māju un norēķinu kontus, atcelšanu.

Augstākās tiesas tiesnese atzīst, ka Rīgas apgabaltiesas 2015.gada 3.septembra lēmums atstājams negrozīts, bet apsūdzētā /A.B./ sūdzība noraidāma.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 67.un 74.pantu apsūdzētajam ir pienākums noteiktajā laikā ierasties procesa veikšanai pilnvarotas amatpersonas norādītajā vietā, ja uzaicinājums izdarīts likumā noteiktajā kārtībā.

Savukārt Kriminālprocesa likuma 560.panta trešā daļa noteic, ka gadījumā, ja persona, kura iesniegusi apelācijas sūdzību vai protestu, neierodas uz tiesas sēdi bez attaisnojoša iemesla, tās sūdzību vai protestu atstāj bez izskatīšanas. Ja apsūdzētais neierodas uz tiesas sēdi bez attaisnojoša iemesla, bez izskatīšanas atstāj arī apelācijas sūdzību, kuru iesniedzis viņa aizstāvis.

No lietas materiāliem redzams, ka uz apelācijas instances tiesas sēdi 2015.gada 3.septembrī apsūdzētais /A.B./ nebija ieradies, lai gan par tiesas sēdes laiku un vietu viņam savlaicīgi un likumā noteiktajā kārtībā tika paziņots, par savas neierašanās iemesliem tiesu nav informējis (13.sējuma 97.-100.lapa, 101.lapa). Minētos faktus savā sūdzībā nav apstrīdējis arī pats apsūdzētais /A.B./.

Augstākās tiesas tiesnese uzskata, ka apelācijas instances tiesa pamatoti lēmusi par apsūdzētā /A.B./ un viņa aizstāves apelācijas sūdzību atstāšanu bez izskatīšanas, atzīstot, ka uz tiesas sēdi 2015.gada 3.septembrī apsūdzētais nav ieradies bez attaisnojošiem iemesliem. Apsūdzētā/A.B./ sūdzībā norādītais apstāklis – lietas, kurā viena no pusēm ir apsūdzētā ģimenei piederošā zemnieku saimniecība, izskatīšana tiesā – pats par sevi nevar būt par pamatu, lai atzītu, ka apsūdzētais nav ieradies uz tiesas sēdi attaisnojošu iemeslu dēļ. Apsūdzētais sūdzībā nav norādījis, ka viņš ir piedalījies šajā tiesas sēdē, turklāt viņa piedalīšanās bijusi obligāta, proti, pēc tiesas uzaicinājuma, kā arī nav pievienojis sūdzībai nekādus dokumentus, kas apliecina nokavējuma attaisnojumu. Minēto iemeslu dēļ apsūdzētā /A.B./ sūdzība atzīstama par nepamatotu un līdz ar to noraidāmu.

Vienlaikus Augstākās tiesas tiesnese atzīst, ka par pamatu apsūdzētā /A.B./ un viņa aizstāves apelācijas sūdzību atstāšanai bez izskatīšanas 2015.gada 3.septembrī nevar būt fakts, ka apsūdzētais nebija ieradies uz tiesas sēdēm arī 2014.gada 10.decembrī un 2015.gada 2.aprīlī, jo no minēto tiesas sēžu

protokoliem redzams, ka tiesa /A.B./ neierašanos uz šīm tiesas sēdēm nav atzinusi par neattaisnojošu, bet noteikusi citus tiesas sēžu datumus un turpinājusi lietas iztiesāšanu, tostarp arī sakarā ar apsūdzētā /A.B./ un viņa aizstāves apelācijas sūdzībām. Arī apstrīdētajā lēmumā tiesa nav atzinusi, ka uz tiesas sēdēm 2014.gada 10.decembrī un 2015.gada 2.aprīlī apsūdzētais nav ieradies bez attaisnojošiem iemesliem.

Ievērojot minēto, pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 582.panta otro daļu, Augstākās tiesas tiesnese

n o l ē m a

Rīgas apgabaltiesas 2015.gada 3.septembra lēmumu par apsūdzētā /A.B./ un viņa aizstāves /V.D./ apelācijas sūdzību atstāšanu bez izskatīšanas atstāt negrozītu, bet apsūdzētā /A.B./ sūdzību noraidīt.

Lēmums nav pārsūdzams.

Tiesnese I.Radzeviča